Grunder och huvudargument

Till stöd för talan åberopar sökanden en grund, vilken avser åsidosättande av bland annat artiklarna 12, 12a, 22b, 24, 25 och 26 i tjänsteföreskrifterna, av artiklarna 1 och 2 i bilaga IX till tjänsteföreskrifterna och av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 2001, s. 1).

Sökanden gör också gällande ett åsidosättande av artiklarna 41, 47 och 52 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, Europakonventionen, rätten till försvar, principen om ett kontradiktoriskt förfarande och artikel 296 FEUF.

Vidare anser sökanden att institutionen gjort sig skyldig till rättsmissbruk, åsidosättande av handläggningsregler och uppenbart åsidosättande av principen om berättigade förväntningar och principen om parternas likställdhet i processen. Sökanden anser att det angripna beslutet innehåller ett åsidosättande av den princip som kräver att institutionen endast ska fatta beslut på grundval av lagligen godtagbara skäl, det vill säga skäl som är relevanta och inte innehåller uppenbart felaktiga bedömningar i faktiskt eller rättsligt hänseende, samt ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen, av biståndsskyldigheten och omsorgsplikten, av principen om skälig tidsåtgång och av principen om god förvaltning.

Det angripna beslutet grundar sig således på en partiell, partisk och tendentiös bedömning av omständigheter och tillämpliga rättsregler.

Sökanden gör gällande att det utan tvekan finns ett orsakssamband mellan de fel som tillsättningsmyndigheten gjort sig skyldig till och skador som uppstått, eftersom dessa fel orsakat allvarlig skada med avseende på sökandens yrkesmässiga, moraliska och finansiella integritet. De fel som begåtts är nämligen ägnade att fläcka ner eller till och med omintetgöra sökandens anseende i förhållande till interna och externa aktörer och orsaka en faktisk förlust av yrkesmässiga utvecklingsmöjligheter genom att placera sökanden i en situation av vanmakt, vilken är en följd av ständig oro och osäkerhet avseende framtiden.

Talan väckt den 23 januari 2019 – Dansk Erhverv mot kommissionen

(Mål T-47/19)

(2019/C 103/69)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Dansk Erhverv (Köpenhamn, Danmark) (ombud: advokaten T. Mygind)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut C(2018) 6315 slutligt av den 4 oktober 2018 rörande statligt stöd SA.44865 (2016/FC) – Tyskland – Påstått statligt stöd till tyska gränsbutiker för alkohol och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en grund, avseende att kommissionen åsidosatt sökandens processuella rättigheter i egenskap av berörd person enligt artikel 108.2 FEUF samt artiklarna 4.4, 12.1 och 24.1 i genomförandeförordningen ([1]) genom att underlåta att inleda det formella granskningsförfarandet enligt artikel 108.2 FEUF trots att det förelegat allvarliga svårigheter med att bedöma det ifrågavarande statliga stöd som avses i ansökan angående det administrativa förfarandet med ”exportdeklarationen”, och i synnerhet att gränsbutikerna befriats från skyldighet att kräva en deposition och därmed att betala deponerad mervärdesskatt, liksom befrielse från skyldigheten att kräva pant enligt den ordning som gäller enligt tyska regler för drycker förpackade i burkar. Kommissionen har därmed gjort felaktiga rättsliga bedömningar och uppenbara missbedömningar av sakomständigheterna när det gäller, för det första, huruvida förfarandet avseende ”exportdeklarationen” är förenligt med Tysklands skyldigheter enligt artikel 4.3 i förpackningsdirektivet ([2]) och principen om att förorenaren betalar, samt med den skyldighet att ta ut en pant enligt tyska förpackningsregler. Kommissionen har för det andra gjort en felaktig bedömning av statsstödsverkningarna av Tysklands underlåtenhet att kräva mervärdesskatt genom förfarandet med ”exportdeklarationer”.

([1]) Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9).

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/852 av den 30 maj 2018 om ändring av direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall (EUT L 150, 2018, s. 141)

Överklagande ingett den 28 januari 2019 – smart things solutions mot EUIPO – Samsung Electronics (smart:)things)

(Mål T-48/19)

(2019/C 103/70)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: smart things solutions GmbH (Seefeld, Tyskland) (ombud: advokaten R. Dissmann)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Samsung Electronics GmbH (Schwalbach am Taunus, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden vid tribunalen

Omtvistat varumärke: EU-figurmärket smart:)things i färgerna svart och grönt – EU-varumärke nr 10 914 836

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 20 november 2018 i ärende R 835/2018-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet, och

— förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.